

آینة

ایران

سرمقاله: «جناحی‌بودن یا یک رسانه فراگیر چه می‌کند؟» حمید رضائزاد

قالب‌های ارایشه برنامه‌هایی با محتوای انتقادات یک‌سویه، جهت‌دار و تخریبی علیه دولت از سوی صداسوسما تقریباً دیگر مشخص و تثبیت شده است. برنامه‌هایی با عناوین «بیست‌وسه»، «صرفاً جهت اطلاع»، «خبر ۲۰» و… ساختارهایی شبه‌خبری دارند که به برنامه سازان میدان می‌دهد تا نظرات شخصی و مقاصد جناحی و سیاسی خود را در ذیل بریده خبرهایی ناقص که به‌صورت گزینده و هدفمند از میان اظهارات مسوولان دولتی و رویدادهای روز انتخاب شده است، به‌صورت خطبه‌های سیاسی، انتقادات دلسوزانهٔ حرفه‌ای مردمی و… مطرح کنند تا به مخاطب القا شود که دولت برای کاهش تورم و بهبود معیشت کاری نکرده است، برنامه‌های دولت برای کاهش آلاینده‌گی هوا ناکارآمد بوده، مذاکرات هسته‌ای جز سازش و تسلیم نتایجی نداشته و خلاصه در افق پیش‌روی که دولت بهسمت آن در حال حرکت است جز سیاهی، رنگ دیگری نیست. اما منبع الهام یا به عبارت بهتر «خوراک‌گیری» این برنامه‌های شبه خبری چهسا جابجای خروجی از صداسوسماست. برای یافتن منابع خوراک‌گیری این برنامه‌ها تلاش زیادی لازم نیست. با یک قدم زمانی چهار تا ۱۲ ساعته همان محتوایی که در بیست‌وسه، صرفاً جهت اطلاع و… ارایه می‌شود در برخی سایت‌های خبری قابل‌رویت است. گویی که از یک دستور سازمانی تبعیت می‌شود که هر آنچه این سایت‌ها گفتند مورد تأیید ما است و همان‌ها را در مختصات فراگیر صداسوسما باز نشر دهید!

کیم‌سان

سرمقاله: «زیر سایه وزیر؟» حسین شریعتمداری
شاید جناب دکتر روحانی، آنچه را در این نوشته آمده است، «تلخ» تلقی کنند و بعید نیست آبرو در هم کشیده و زبان به گلایه بکشایند ولی «تلخی» اگر از «ارو» باشد، نوشیدنش شیرین است و از آن چاره نیست. شواهد فراوانی در دست است که نشان می‌دهد، برخی از هم‌راهان - بخوانید نامهم‌را- رئیس‌جمهور محترم، وزارت علوم و آموزش عالی را «بی‌ثبات» و دانشگاه‌ها را «آشفته» می‌پسندند و شاید تعجب‌آور باشد، اما واقعیت دارد و رخ داده‌های یک‌سال‌چندماه اخیر حاکی از آن است که این جماعت کم‌شمار و سایه‌نشین، افرادی را برای تصدی پست حساس وزارت علوم به رئیس‌جمهور پیشنهاد می‌کنند تا از سوی ایشان به مجلس معرفی شود، که از رای عدم‌اعتماد مجلس به آنها اطمینان کامل داشته باشند و چنانچه نتوانست با «وعدۀ» و «وعدۀ» نظر موافق نمایندگان را جلب کرده و بر کرسی وزارت علوم تکیه بزند، از اینکه وعده‌ها و تعهدات خود را نادیده گرفته و آنچه را سایه‌نشینان دیکته می‌کنند به اجرا درآورد، امتناعی نداشته باشد. به بیان دیگر، جماعت مورد اشاره برای وزارت علوم، «وزیر» نمی‌خواهند، بلکه بدنبال و «روا» هستند، یعنی کسی در کسوت ظاهری «وزیر» یا به‌عنوان «سرپرست»، که فقط نمای بیرونی و «روکار» وزارت باشد و تصمیم‌سازی‌ها و سیاست‌پردازی‌ها کماکان در اختیار سایه‌نشین‌هایی قرار گیرد که زیر این پوشش جای گرفته‌اند و در عمل «وزیر» واقعی هستند. گفتنی است سایه‌نشین‌های مورد اشاره که برخی از آنان به حضور در فتنه آمریکا، اسرائیلی ۸۸ آلوده‌اند، حتی از رئیس‌جمهور نیز با عنوان یک پوشش ظاهری برای فعالیت‌های پنهان و غیرقانونی خود یاد می‌کنند. مأموریت آنها تنش آفرینی است و در این راه نه فقط کمترین ارادتی به حضر تعالی ندارند بلکه در افق پیش‌روی آنان برای دوم دور دولت شما نیز جایی تعریف نشده است!

سازات

سرمقاله: «خروج از اعتدال» محمد کاظم انبارلویی
در جریان رای اعتماد به نیلی احمدآبادی دولت بر بی‌دوطبی‌سازی مجلس سرآمد، غافل از اینکه دو قطب پایداری- رهروان فتنه را خط قرمز خود می‌دانند. اشتباه دوم آن بود که برخی نمایندگان متهم به باج‌خواهی و قراردادن زیر بار اقلیت معرفی شدند.مجلس این اهانت را برنتابید و عکس‌العمل نشان داد. حتی موفقین وزیر پیشنهادی این اهانت را برنتابیدند. از طرفی مجلس احساس کرد مخاطبان این سخن رئیس‌جمهور در زنجان هستند که گفت: «ما نایع امام حسینیه هستیم که توبه حر را قبول کرد» یعنی اگر اشکالی در وزیر پیشنهادی در مورد فتنه است، او توبه کرده است و شما نباید روی این مساله تکیه کنید… سخنان تحریک‌آمیز آقای آشنا قبل از روز رای گیری هم نشان از آن داشت که دولت قبح‌قانع‌کردن مجلس را ندارد. حتی مایل است تحریکی پدید آید که وزیر پیشنهادی از رای اعتماد محروم شود.

وقت‌نوروز

سرمقاله: «روضة مذاکرات؟؟» ناصر نویری

تکسر درختان اصلی برای ملت مومن و عاشورایی و عاشق حسینى آنگاه حاصل شد که کلاماً نامرئوط مذاکرات ژنو به مذاکرات کربلا آن هم در طلیعه ماه محرم تشبیه شد.خدا-حالا داريد يك مذاکره‌ای می‌کنید، یک معلمی‌ای می‌کنید،بعقول خودتان یک معلمه برد- برد، یعنی چیزی می‌دهید و چیزی می‌گیرید که اگر اشتباه و غفلت نکرده باشید تازه می‌شود مثل همه معاملات در دنیا دیگر چرا گریبا و عاشورا و امام‌حسین(ع) این ناب‌ترین اعتقاد تاریخی و ایمانی، شهادت انقلابی و مقدسات یک ملت را به پایش می‌ریزند؟! ... اطرافیان جنابعلی با اشتباهات مکرر در مشاوره‌هایشان گفتمان بین جنبه‌ای و ایزورسیون را در سال اول ریاستتان به وضعیتی رسانده‌اند که معمولاً روسای جمهوری در آخر هشت‌سال به این موقعیت می‌رسند.

آینه

ایران

سرمقاله: «جناحی‌بودن یا یک رسانه فراگیر چه می‌کند؟» حمید رضائزاد

چهارشنبه‌هفته‌گذشته‌ودر حالی کهبخش قابل توجهی از نمایندگان مجلس پیش از ورود رئیس‌جمهور و گزینیه پیشنهادی‌اش برای تصدی وزارت‌علوم به صحن مجلس، تصمیم خود را برای رای‌ندادن به نیلی‌احمدآبادی گرفته بودند، واقعه‌مهم دیگری در روابط بین مجلس اصولگرایان و دولت اعتدالیون درحال شکل‌گرفتن بود. نزدیک به ۱۵‌صده بعد از روزی که مجلس اصولگرایان با تدبیر تیم علی‌لاریجانی، بالاترین‌رای‌اعتماد را به دولت منتخب مردم داد، اوضاع دیگری بر روابط دوجانبه سایه افکنده است. فراکسیون رهروان که اکثریت کرسی‌های مجلس را در اختیار دارند، روز چهارشنبه به جمع اقلیت مخالف دولت پیوستند.فرقی ندارد که دلیل این مخالفت، سخنان اخیر رئیس‌جمهور درباره بورسیه‌ها و برخورد مجلس در عزل فرجی‌دانا باشد، یا آن‌طور که خودشان می‌گویند، مخالفتشان در واکنش به نحوه معرفی گزینیه پیشنهادی. بسیاری از چهره‌های عضو فراکسیون اکثریت، طرف مشورت قرارنگرفتن فراکسیونشان در انتخاب و معرفی گزینیه پیشنهادی و هماهنگ‌نگردن با رئیس‌مجلس قبل از معرفی رسمی را، به‌عنوان نشانه‌هایی بی‌محلی دولت به مجلس و عامل دلخوری بهارستان‌نشینان یاد می‌کردند.

اما علت هرچه باشد، تفاوتی در نتیجه ندارد. اتفاقی

که افتاد این بود که در کنار فراکسیون مخالفان دولت یعنی فراکسیون «اصولگرایان» که اعضای جبهه پایداری و جمعیت رهبویان، فعالیت‌های اجرایی‌اش را به‌عهده دارند، فراکسیون رهروان هم به جمع مخالفان وزیر پیشنهادی پیوست. فراکسیونی که تا پیش از این به‌عنوان طیف حامی دولت شناخته می‌شد و حتی مجید انصاری هم در جلسات مختلف به تأثیر مثبت این فراکسیون در رای‌اعتماد چشمگیر مجلس به کابینه روحانی و پس از آن‌هم در تصویب لایحه‌های موردنظر دولت، تأکید کرده بود.

این وضعیت در شرایطی که از جمع ۲۹۰ نماینده مجلس‌نهم در هنگام انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۲، کمتر از ۱۰۰ نماینده رسماً از روحانی حمایت کرده بودند و بقیه نمایندگان بیشتر در صف حامیان دیگر نامزدهای اصولگرا تعریف می‌شدند، این پیش‌فرض را تقویت کرده بود که همه آرای وزرای روحانی، آرای است که از طیف منتسب به لاریجانی به‌عاریت گرفته شده است. روز چهارشنبه و پس از مشخص‌شدن مخالفت فراکسیون رهروان و اصولگرایان با گزینیه پیشنهادی رئیس‌جمهور و پس از اینکه فراکسیون رهروان ولایت، اجماع خود برای رای‌اعتمادندان به نیلی‌احمدآبادی را به اطلاع اعضا

بهارستان

نگاه

پیام ۷۹ رای طلایی روز استیضاح

رسانه ۷۹‌رای به سید موافقان نیلی ریخته شد. اگر پیش‌فرض سابق درست بود، با توجه به تعداد نمایندگان اصلاح‌طلب و اعتدالی مجلس، شاید این تحلیل درست به‌نظر می‌رسید که در مجلس منهای طیف رهروان و اصولگرایان، کمتر از ۲۰۰حامی برای دولت باقی بماند. اما وقتی عدد آرای موافق گزینیه‌ای که هر دو فراکسیون مجلس با آن مخالف بودند، از زبان آقای

رئیس اعلام شد، افزایش چشمگیری در صف نیروهای بهارستان‌نشین حامی دولت به چشم آمد. ۷۹نماینده از جمع ۲۹۶نماینده حاضر در جلسه علنی روز چهارشنبه، اعتماد به گزینیه پیشنهادی روحانی را بر نظر هر دو فراکسیون اصولگرای مجلس نهم ترجیح دادند و این به معنای افزایش نیروهای حامی دولت در مجلس است.

برآمدن ۷۹ صدای همراه دولت از جمع مجلس اصولگرای نهم، در شرایطی بود که در این جلسه چهره‌های همچون یزشکیان و پیرمژدن غایب بودند و با اضافه‌شدن این اسامی به تعداد آرای موافق نیلی، می‌توان بدنه‌ای ۸۰نفره را برای طیف حامیان دولت در جمع مجلس اصولگرایان متصور شد. این عدد وقتی بیشتر قابل‌تأمل می‌شود که بدانیم فراکسیون اصولگرایان دارای ۹۶عضو رسمی است که از این تعداد ۴۴نفر در هر دو فراکسیون مجلس عضویت دارند و تنها ۵۰نفر

«مهدی دوانگری» در گفت‌وگو با «شرق» هشدار داد

تهدید بورس‌های مساله‌دار برای نظام علمی کشور

آمنه شیرافکن

Amir Shirafkan

در دوره‌ای اعطا می‌شود که کشور با بحران ارز مواجه بود.

آقای دوانگری با این توضیح شما، با چه توجیه و تصور آیین‌نامه‌ای، به فرد مجوز تحصیل در رشته دکتری نهج‌الایلاعه داده‌شده؟
رشته‌های موردنیاز یعنی رشته‌هایی که در داخل کشور هستند، شامل این بورسیه نمی‌شوند. یعنی رشته‌های داخلی‌ای که به‌روز هستند احتیاجی به بورس ندارد بلکه رشته‌هایی که امکان تربیت دانشجو در آن نیست یا در آن حیطه دانشگاه به‌روز نبوده، در بورسیه باید به سراغ اینها رفت. وزارت علوم هر سال در سایتش رشته‌های موردنیاز و افرادی که دارای شاخص‌های موردنظر هستند را مطرح می‌کند.

نکته سوم اینکه اعزام دانشجو براساس سوابق دانشگاهی و امتحانی و آزمون علمی تعیین می‌شود. حالا بحث است که آیا منظور از آزمون علمی آزمون کتبی یا شفاهی است؟ می‌گویند که آزمون هم کتبی است و هم شفاهی. ولی استنباط من این است که وقتی هر سال یک‌یکبار است، آزمون کتبی است و اولویت براساس صلاحیت علمی تعیین می‌شود.

متأسفانه در ۱۰سال اخیر آزمون علمی برگزار نشده، اینها گفت‌اند برداشت ما از این آزمون این است که شفاهی هم می‌تواند باشد. من یک طرح دوفوریتی را تنظیم کرده‌ام که تا این لحظه حدود ۱۱۰امضا برای آن جمع شده، تحت‌عنوان «استفسار به ماده ۷قانون اعزام دانشجو به خارج از کشور». به این ترتیب ما همان ماده۷قانون ۶۴را تفسیر می‌کنیم و مفاد تفسیر این است که مثلاً آیا منظور از آزمون علمی در ماده ۷ آزمون کتبی است یا آزمون شفاهی؟ به نظر می‌آید مراد آزمون کتبی و مصاحبه علمی تخصصی باشد.

و در ۱۰سال گذشته فقط شفاهی بوده؟

شفاهی بوده. در هنگام بررسی این قانون من این خلا قانونی را احساس کردم و بههمین دلیل مصمم شدم تا استفسارهای تنظیم‌کنم. چون یکی از مواردی که می‌تواند مورد سوءاستفاده قرار بگیرد، ابهام در قانون است. آنچه متأسفانه در دولت گذشته اسباب سوءاستفاده علمی و دانشگاهی گسترده‌ای را به‌وجود آورد. اگر قانون شفاف باشد

نکته

● **این ۳۶نفر آینه‌ایی هستند که مشکل مدرک معادل داشته‌اند. بنابراین اینها اصلاً حق ادامه تحصیل نداشته‌اند چه برسد به اینکه بورسیه بگیرند**

۷۰۰مورد هستند که دکترا دارند در حالی که صلاحیتش را ندارند و فقط می‌خواهند دکترا بگیرند.

● **ما یک نمونه را دیدیم که فرد آمده لیسانسش را با معدل ۱۲/۵ از دانشگاه آزاد جایی که در نقشه هم نمی‌شود اسمش را پیدا کرد! گرفته و با معدل ۱۴/۵ از همان دانشگاه کارشناسی‌ارشد در یافت کرده. متأسفانه همین فرد بورس دانشگاه‌شریف شده است.**

● **ادامه تحصیل اینها مصداق تخلف است. این افراد با همان رانتی که خودشان را به صندلی دکترا رسانده‌اند، می‌توانند نسبت به تأمین منابع مالی دکترا اقدام کنند و پس از آن هم با برخی رانت‌ها از این جنس می‌توانند بر کرسی‌های مدیریتی تکیه زنند.**

اعضای انحصاری این فراکسیون هستند. با مقایسه این اعداد می‌توان دریافت دولت اکنون به سرمایه‌ای ارزشمند در میدان بهارستان، دست یافته است. در روزهایی که بحث تشکیل فراکسیون اعتدال مطرح بود، رسانه‌های اصولگرا و برخی نمایندگان مجلس، اصلاح‌طلبان و اعتدالیون مجلس را تنها ۱۰۰نماینده می‌دانستند و تشکیل فراکسیون اعتدال را غیرممکن ارزیابی می‌کردند. اما حالا با مشخص‌شدن وزن واقعی حامیان دولت در بهارستان، شاید بهتر باشد که دولت نسبت به تقویت ارتباط خود با این بدنه قابل‌تامل، توجه بیشتری مبذول دارد. شاید لازم نباشد این جمع با اعلام انشعاب از فراکسیون رهروان ولایت، اقدام به تشکیل فراکسیونی جدید کنند، اما قطعاً می‌توانند با انسجام بیشتری، وزن خود را در میان دیگر اعضای فراکسیون رهروان ولایت مشخص کنند. اگر این انسجام شکل بگیرد، قطعاً نمایندگان دیگری نیز هستند که دوست دارند، نه‌تنها در رای‌گیری‌های مخفی، بلکه در موضعگیری‌های علنی نیز در ردیف حامیان دولت شناخته شوند. چرا که یک‌سال پیش‌رو، سال منتهی به موسم انتخابات مجلس دهم است و شاید بسیاری از نمایندگان ترجیح دهند به‌جای شناخته‌شدن به‌عنوان مخالفان دولت، در میان جمعی که حامی دولت شناخته می‌شوند، به‌شمار آیند. فرصتی که معاون پارلمانی و نمایندگان شاخص حامی دولت در مجلس باید از آن برای سازماندهی حامیانی که تاکنون با ۷۹رای اعلام‌مجمودیت کرده‌اند، استفاده کنند.

ترکیه و عربستان، مهم‌ترین رقبای منطقه‌ای ایران به‌شمار می‌آیند. اگر به جایگاه این دو کشور در شاخص شفاف‌جنسیتی توجه کنیم، درمی‌یابیم ترکیه در مقام ۱۲۵ و عربستان در رتبه ۱۳۰ قرار قرار دارند که اگرچه هر دو جایگاه مناسبی ندارند اما در رتبه‌بندی، بالاتر از ایران قرار گرفته‌اند. این شکاف در زیربخش‌های اقتصادی و سیاسی، محسوس‌تر است؛ به‌طوری‌که ایران در مشارکت زنان نرخی پایین‌تر از عربستان و ترکیه دارد. همچنین شکاف در آمدزنان به نسبت مردان در ایران از ترکیه و عربستان بیشتر است. از منظر تولمندسازی سیاسی نیز ایران وضعیت به‌مراتب بدتری نسبت به دو کشور مذکور دارد. به لحاظ حضور زنان در کابینه، وضعیت ایران با رتبه ۱۰۵ نسبت به عربستان و ترکیه بهتر است اما از جهت حضور زنان در پارلمان، ایران در مقام ۱۳۳

جهان قرار دارد. در حالی که عربستان در مقام ۷۴ جهان و ترکیه در رتبه ۹۸ قرار دارند. متأسفانه زنان تنها سهمرد از کرسی‌های مجلس در ایران را تشکیل داده‌اند در حالی که این رقم در ترکیه ۱۷درصد و در عربستان ۲۵درصد است. **جمع‌بندی**

براساس گزارش اجممع جهانی اقتصاد، شفاف‌جنسیتی میان مردان و زنان طی سال‌های اخیر در بسیاری از کشورها کمتر شده است اما این وضعیت در ایران، تغییر چندانی را نشان نمی‌دهد. در گزارش اخیر این نهاد، ایران تنها بالاتر از پنج کشور قرار دارد که این جایگاه در شأن زنان ایرانی نیست. بیشترین نابرابری در ابعاد اقتصادی و سیاسی دیده می‌شود که جایگاه ایران را نسبت به ترکیه و عربستان به‌مراتب پایین‌تر نشان می‌دهد. به نظر می‌رسد میزان مشارکت زنان در این عرصه‌ها به دلایل ساختاری و گاه فرهنگی به مراتب کمتر از مردان است؛ در حالی که شکاف در زیربخش‌های بهداشتی زنان نیمی از سرمایه‌های انسانی هر کشور و فعالیت به سازمان تجاری را تشکیل می‌دهند و هر جامعه‌ای از استفاده نکردن از توانمندی‌های زنان، زیان خواهد دید.

نگرانی این است که این افراد اگر پول را بدهند باز با این حال عضو هیات علمی و دکترا می‌شوند. فکر نمی‌کنید دولت باید جلو اینها را بایستد و به‌جای توصیه به پرداخت هزینه دکترا، این فرصت علمی را لغو کند.
اتفاق من خودم به این قسمت ایراد دارم. عملاً شرایطی فراهم آمده که در حالی که ۲۰۰هزار دانشجوی پشت کنکور دکترا هستند تعدادی به یمن برخی رانت‌ها و امضاهای سفارشی یا رانت و به‌راحتی دکترا می‌گیرند. البته اینها نمی‌توانند عضو هیات علمی باشند اما دکترا می‌گیرند. **آ‌چه تعداد پرونده داریم که با همه افشاگری‌های صورت گرفته باز قرار است، دکترا بگیرند در حالی که صلاحیت لازم را به دست نیابورده‌اند؟**
حودا ۱۰۰نفر، یعنی ۱۰۰مورد هستند که دکترا دارند در حالی که صلاحیتش را ندارند و فقط می‌خواهند دکترا بگیرند

● **می‌خواهم از تجربه خودتان زمانی که این پرونده را می‌خواندید، بگویند. با توجه به اینکه خیلی از مردم نمی‌دانند جزئیات چیست، یعنی خودتان چه حسی داشتید وقتی این سطح از تخلف و بی‌ای همه حاتم‌بخشی علمی که صورت گرفته را می‌دیدید؟**

اجازه دهید یک نمونه‌اش را برای شما و مخاطبانم بگویم که مردم دستشان بیاید چه فاجعه علمی‌ای در حال رخ دادن در کشور بوده و جلو آن گرفته شده است. ما یک نمونه را دیدیم که فرد آمده لیسانسش را با معدل ۱۲/۵ از دانشگاه آزاد جایی که در نقشه هم نمی‌شود اسمش را پیدا کرد! گرفته و با معدل ۱۴/۵ از همان دانشگاه کارشناسی‌ارشد کرد. متأسفانه همین فرد بورس دانشگاه‌شریف شده است. در حالی که دانشگاه شریف جایگاهی است که افراد با رتبه کمتر از ۱۰۰۰ به آنجا می‌روند. البته این آقا موردی است که به‌بورسیت لغو نشده ولی به فرض مثال، اگر آزاد اینده گرفته و از دانشگاه شریف به فرزندان این مرزوبوم و نخبگان جامعه درس بدهد، چنین چیزی بدون شک، مصداق طنز است نه واقعیت.

امیدوارم آقای روحانی و کابینت‌اش برای لغو ۷۰۰مورد دکترا باقیمانده شجاعت لازم را داشته باشد و کاری کند که حق جوانان دانشمند ما به‌خاطر برخی پارتی‌بازی‌ها ضایع نشود. چنانچه ادامه تحصیل اینها مصداق تخلف است. این افراد با همان رانتی که خودشان را به صندلی دکترا رسانده‌اند، می‌توانند نسبت به تأمین منابع مالی دکترا اقدام کنند و پس از آن هم با برخی رانت‌ها از این جنس می‌توانند بر کرسی‌های مدیریتی تکیه زنند. به‌همین‌خاطر به‌شخصه یک نفر کذب‌گویی را تهدید برای نظام علمی و آکادمیک ایران می‌دانم.

ادامه از صفحه ۵

وضعیت زنان ایران
به روایت «مجمع جهانی اقتصاد»
نابرابری فرصت‌های اقتصادی و دستمزدها
در بین ۱۴۲ کشور جهان، ایران به‌لحاظ زیرشاخص فرصت‌های اقتصادی در رتبه ۱۳۹ جای گرفته است. این به آن معناست که ایران از لحاظ شاخص‌های اقتصادی از نابرابرترین کشورهای جهان است. بر اساس گزارش «مجمع جهانی اقتصاد»، نرخ مشارکت زنان در ایران ۲۳درصد بوده و دستمزد زنان در ایران از ۴۰درصد کمتر از مردان است که این رقم، با احتساب برابری قدرت خرید (PPP) به ۱۷درصد کاهش می‌یابد. این در حالی است که براساس این گزارش، زنان ۴۶درصد نیروی کار حرفه‌ای و تخصصی را به خود اختصاص داده‌اند.

نابرابری سیاسی

ایران در زیرشاخص تولمندسازی سیاسی نیز از نابرابرترین کشورهای جهان است. از نظر حضور زنان در پارلمان، زنان ایران تنها سهمردص از کرسی‌های مجلس را در اختیار دارند. اگرچه حضور زنان در کابینه به نسبت حضور در پارلمان بهتر است اما جایگاهی بهتر از ۱۰۵ را برای ایران به ارمغان نیاورده است.

جایگاه منطقه‌ای

ترکیه و عربستان، مهم‌ترین رقبای منطقه‌ای ایران به‌شمار می‌آیند. اگر به جایگاه این دو کشور در شاخص شفاف‌جنسیتی توجه کنیم، درمی‌یابیم ترکیه در مقام ۱۲۵ و عربستان در رتبه ۱۳۰ قرار قرار دارند که اگرچه هر دو جایگاه مناسبی ندارند اما در رتبه‌بندی، بالاتر از ایران قرار گرفته‌اند. این شکاف در زیربخش‌های اقتصادی و سیاسی، محسوس‌تر است؛ به‌طوری‌که ایران در مشارکت زنان نرخی پایین‌تر از عربستان و ترکیه دارد. همچنین شکاف در آمدزنان به نسبت مردان در ایران از ترکیه و عربستان بیشتر است. از منظر تولمندسازی سیاسی نیز ایران وضعیت به‌مراتب بدتری نسبت به دو کشور مذکور دارد. به لحاظ حضور زنان در کابینه، وضعیت ایران با رتبه ۱۰۵ نسبت به عربستان و ترکیه بهتر است اما از جهت حضور زنان در پارلمان، ایران در مقام ۱۳۳ جهان قرار دارد. در حالی که عربستان در مقام ۷۴ جهان و ترکیه در رتبه ۹۸ قرار دارند. متأسفانه زنان تنها سهمردص از کرسی‌های مجلس در ایران را تشکیل داده‌اند در حالی که این رقم در ترکیه ۱۷درصد و در عربستان ۲۵درصد است. **جمع‌بندی**

براساس گزارش اجممع جهانی اقتصاد، شفاف‌جنسیتی میان مردان و زنان طی سال‌های اخیر در بسیاری از کشورها کمتر شده است اما این وضعیت در ایران، تغییر چندانی را نشان نمی‌دهد. در گزارش اخیر این نهاد، ایران تنها بالاتر از پنج کشور قرار دارد که این جایگاه در شأن زنان ایرانی نیست. بیشترین نابرابری در ابعاد اقتصادی و سیاسی دیده می‌شود که جایگاه ایران را نسبت به ترکیه و عربستان به‌مراتب پایین‌تر نشان می‌دهد. به نظر می‌رسد میزان مشارکت زنان در این عرصه‌ها به دلایل ساختاری و گاه فرهنگی به مراتب کمتر از مردان است؛ در حالی که شکاف در زیربخش‌های بهداشتی زنان نیمی از سرمایه‌های انسانی هر کشور و فعالیت به سازمان تجاری را تشکیل می‌دهند و هر جامعه‌ای از استفاده نکردن از توانمندی‌های زنان، زیان خواهد دید.

ادامه از صفحه ۳

تلاش برای توافق هسته‌ای زیر سایه بدبینی‌ها

ایا ایران باید برای تحقق توافق‌نهایی به فعالیت‌های گشت‌اش اعتراف کند یا اینکه تحقق این توافقانه صرفاًزمینه و مکانیسم لازم را برای نظارت بر برنامه هسته‌ای ایران فراهم می‌کند. «سنگر» در بخش دیگر این مقاله می‌نویسد سال‌های متعددی مقام‌های آمریکایی و نمایندگان «آژانس بین‌المللی انرژی‌اتمی» بر دسترسی به ساینده‌های تحقیقی ایران با فشاری می‌کردند، ساینده‌هایی که به ادعای آنها حاوی گازهای مضر برای مردم توان دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای است. با این حال در طول دوران ریاست «جرج بوش»، آمریکایی‌ها به این نتیجه رسیدند که از شتاب فعالیت‌های هسته‌ای ایران کاسته شده است اما برای ایران کشور در حال اجرای برنامه‌هایش با ضرابهنگ ملایم‌تری است. به نوشته این نویسنده اظهارات «آملئو» در حالی مطرح شد که روز جمعه «جان کری»، وزیر امور خارجه آمریکا در مصاحبه با «چارلی رز» برای حل بحران هسته‌ای اعلام آمادگی کرد: اما به پایان ضرب‌الاجل نهایی برای دستیابی به توافق هسته‌ای نزدیک‌تر می‌شویم و این در حالی است که هنوز شکاف بزرگی میان ما و ایران وجود دارد، «جان کری» نیز همانند سایر مذاکره‌کنندگان آمریکایی در مورد قطع آنچه از آن تحت عنوان «چهار مسیر برای دستیابی به سلاح هسته‌ای» یاد می‌شود، گفت: اول، مساله غنی‌سازی اورانیوم در نظنز و سایت فردو، دوم، تأسیسات مخفی زیرزمینی (که به ادعای «استنگر» باراک اوباما در سال ۲۰۱۰ م‌وجودیت آن را اعلام کرد) سوم، تولید پلوتونیوم در راکتور آب‌سنگین اراک که ایران مدعی است غرب در تلاش برای انجام خرابکاری از آن است و چهارم قیاع را دستیابی به راه دستیابی به سلاح هسته‌ای. به ادعای این نویسنده، «آملئو» در سخنرانی اخیر خود بیشتر بر سولاتی متمرکز شد که ایران تاکنون از پاسخ‌دادن به آن طفره رفته است، سولاتی که به‌گفته رئیس آژانس براساس یافته‌های این نهاد بین‌المللی و داده‌هایی از است که آمریکا رژیم اسرائیل و برخی دیگر از کشورها در اختیارش قرار داده‌اند و بر برخی فعالیت‌های مشکوک ایران متمرکز است. «سنگر» در انتهای یادداشت خود به گفته یکی از دیپلمات‌های پیشین ژاپن در مورد مذاکرات هسته‌ای اشاره می‌کند. به عقیده این دیپلمات فرایند مذاکرات هسته‌ای ایران بی‌پایان نیست و می‌تواند ظرف یک یا دو سال حل شود. با این‌حال به ادعای «آژانس» ایران تاکنون مانع از گفت‌وگو با دانشمندان و فعالان هسته‌ای ایرانی شده است.